

Old Sillevold

heemkundige vereniging

najaar 1999

Bestuur:

Jan Jaartsveld: Voorzitter
André Tangelder: Secretaris
Ben Harbers: Penningmeester
Anja Arendsen
Bernard Dorrestijn
Marlies van der Kemp
Bart Nijman

Secretariaat:

André Tangelder
Prins Willem Alexanderstraat 5
7064 GH Silvolde
tel / fax: 0315-32 75 90
email: A.Tangelder@net.HCC.nl

Penningmeester:

Ben Harbers
Thorbeckestraat 11
7064 HC Silvolde
bankrekening: 3591.84.375 Rabobank Silvolde
Girorekening: 7623162
t.n.v. Penningmeester Old Sillevold

Leden redactie:

G. Beekema, B. Dorrestijn, B. Harbers, E. Kunst,
H. Starink, W. Veenhuizen.

Lidmaatschap:

contributie bedraagt f 25,- per jaar

INTERNET:

<http://web.inter.nl.net/hcc/Tangelder-Silvolde>

Jaargang 2, nummer 3

VOORWOORD.

Waar leven is, is verandering. Dat geldt ook voor onze vereniging.

Ondernemend Silvolde heeft Old Sillevold de gelegenheid geboden om 4 keer per jaar een artikel te plaatsen in haar blad "Silvolde in Beweging".

Met dank hebben wij dit aanbod aangenomen.

Een gevolg hiervan is dat ons verenigingsblad dit jaar één keer uitkomt.

Verder kunt u lezen dat de redactie is uitgebreid met een viertal personen.

Verheugend zijn ook de reacties van Silvoldenaren met informatie-materiaal van vroeger; wij zijn daar erg blij mee.

Dus opnieuw het verzoek:

Kijk eens op zolder of op andere plaatsen waar u oude gegevens bewaart die iets vertellen over Silvolde en hun bewoners, zoals; foto's, brieven, aktes, boeken, tijdschriften e.d.

Informeer ons hierover, wij bewaren het graag voor u. Gooi het in ieder geval niet weg.

Veel leesplezier.

De redactie.

Gevraagd:

Kopij voor een volgend nummer.

Ook stukjes van een pagina zijn welkom.

Zenden naar het secretariaat.

ZOALS HET KLOKJE HIER TIKT

door B. Harbers.

"Toen ik in 1947 van de Lagere School kwam, ik was toen 14 jaar, had ik geen zin om door te leren en het gevolg was dat ik bij vader in de werkplaats kwam en ontdekte dat ik toch wel graag in het vak wilde." Aldus de huidige eigenaar Willy Hofmeijer tegen de correspondentente van de Reklame-Wischpost in 1991 toen horlogerie Hofmeijer 150 jaar bestond. Het verhaal begint eigenlijk in Zelhem. Daar maakt een zekere Willem Hofmeijer in 1820 eigenhandig een Friese staartklok. Een jaar later wordt zoon Gart-Jan geboren, waarvan later blijkt dat hij de liefde voor het uurwerk van zijn vader heeft overgenomen.

De naam Hofmeijer is in deze streek al vanaf 1820 bekend als horlogemaker.

Nu in 1969 wordt de naam Hofmeijer nog steeds gevoerd ook als horlogemaker, maar tevens is het assortiment uitgebreid met

KLOKKEN - GOUD - en ZILVEREN SIERADEN.

Verzilverde artikelen o.a. KANDELAARS - VAASJES enz. enz.

Complete cassettes B.S.F. met de bekende onbreekbare messen
En dan brilmanturen.

Wij slijpen elk gewenst glas in, ook in kleurglazen of foto-lux
het glas dat vanzelf kleurt.

WIJ LEVEREN OOK OP ZIEKENFONDS - RECEPT !!

W.Hofmeijer

UURWERKEN -GOUD - ZILVER *

Tel. 08350-4026

SILVOLDE

Deze Gart-Jan vestigt zich in 1841 in Silvolde. Misschien wel in Silvolde omdat we weten dat zijn grootmoeder van moederskant een Silvoldse was. Op 8 april 1847 trouwt Gart-Jan met Maria te Leest, trekt bij de familie Te Leest in en zet daar zijn werk voort. Zeven jaar later, het is dan 1854, overlijdt zijn vrouw en hij hertrouwt daarna met Johanna Meijnen. In 1858 wordt zoon Cornelis geboren. Deze Cornelis, getrouwd in 1881 met Arnolda Giezen, volgt zijn vader op als die in 1886, op 65 jarige leeftijd samen met zijn vrouw uit de gemeente vertrekt.

In 1900 vestigt Cornelis zich in het huis Marktstraat 28, waar nu de familie Van Pluur woont. Cornelis krijgt twee zoons, Willem en Theo. Beiden erven de liefde voor het horlogemakersvak. Willem verlaat Silvolde om zich elders in het vak te bekwamen. Zo doet hij veel ervaring op o.a. in Apeldoorn, Roermond, Hoorn en Rijsenburg, waar hij zich speciaal toelegt op het repareren van antieke horloges en staande klokken. Theo volgt zijn vader op als die in 1909 op 51-jarige leeftijd overlijdt. Helaas niet voor lang: op de jeugdige leeftijd van 26 jaar laat hij Maria Kempers als zijn jonge weduwe achter.

Er volgen dan enkele jaren waarin er geen horlogemaker in Silvolde is, totdat broer Willem uit Rijsenburg terugkomt en zich, na zijn huwelijk, in Silvolde vestigt; aanvankelijk in de Kerkenstraat, in het huis waarin later de familie Belterman woonde.

In 1929 koopt Willem voor f 4000,- een stuk grond aan de Ulftseweg met daarop het oude huis van de familie Wegenaar, dat daarna wordt afgebroken. Voor f 8500,- wordt er een nieuw huis met winkel gebouwd.

De zaak van juwelier Hofmeijer in vroeger dagen

De zaak aan de Ulftseweg gaat goed. Willem heeft klanten uit de wijde omgeving; van Doesburg tot Dinxperlo.

Dat de prijzen toen anders waren dan in 1971 laat onderstaande tabel zien.

	<u>1912</u>	<u>1971</u>
horloge schoonmaken	f 0,60	f 12,50
wekker repareren	f 0,90	f 8,50
schoonmaken van staartklok	f 5,=	f150,=/f350,=
nieuw horloge	f 6,=	f 50,=/f250,=
nieuwe klok	f 9,=/f25,=	f 80,=/f800,=

In 1933 wordt Willy geboren. Na zijn Lagere Schoolperiode gaat ook hij zich bekwamen in het vak en behaalt naast het vakdiploma ook de benodigde middenstandspapieren.

Nadat hij in 1965 met Els Pothoff trouwt, neemt hij de zaak van zijn vader over; vader assisteert hem daarna nog 7 jaren bij het repareren van klokken.

In de loop der jaren breidt het assortiment zich behoorlijk uit. Waren het in de beginjaren vooral klokken, horloges en wekkers, later komen daar brillen, (natuurlijk had Willy daar een opticiëns-opleiding aan vooraf laten gaan) barometers en juwelen bij.

In 1971 wordt de zaak grondig verbouwd, zò, dat de winkel ook nu in 1999 nog meer dan het aanzien waard is. "Jammer dat ik geen groot leegstaand pand tot mijn beschikking heb, "merkt Willy nog op aan het eind van een gesprek, "ik zou het zo kunnen inrichten als museum van oude klokken en uurwerken."

SILVOLDE HEEFT VEEL MEER DAN VEEL MENSEN WETEN.

Bron: familie-archief.

Te koop/ruilen:

Diverse zwart/wit ansichtkaarten van Silvolde

Ria Willemsen, 055-366 34 42

OVER ORGELS GESPROKEN...

Alvorens iets over de orgels in onze omgeving te schrijven, is het wellicht goed om eerst duidelijk te maken wat we met het woord "orgel" bedoelen. Want een aantal muziekinstrumenten kregen -niet terecht- ook deze naam. Bijvoorbeeld het harmonium dat in het nabije verleden het interieur van menige huiskamer sierde.

De toon van dit instrument ontstaat door het in trilling brengen van metalen tongen door middel van lucht. Pijpen komen er niet aan te pas. Ook het elektronische orgel verdient deze toevoeging niet. De toon wordt hierbij opgewekt door de elektronica en bereikt ons oor via luidsprekers. Ook al is de gevorderde techniek in staat gebleken om de klank van orgelpijpen te benaderen, voor de luisteraar met "orgeloren" ontbreken toch een aantal kenmerkende eigenschappen van de pijpklanken. Helaas, veelal door gebrek aan financiën, blijft vaak een waardevol pijporgel verstoken van een noodzakelijke restauratie en wordt de elektronica ter vervanging te hulp geroepen. Soms met de luidsprekers verstopt in de orgelkast. Een bekend organist verwoordde zijn gevoelens hierover met: "Je plaatst toch ook geen kunstbloemen op altaar of avondmaalstafel!"

Als we over orgels spreken, bedoelen we het instrument waarvan de klank ontstaat doordat bij het indrukken van een toets een klep in het inwendige van het orgel geopend wordt en de lucht (in orgeltaal, de wind) in één of meerdere pijpen blaast. De lucht werd geleverd door een blaasbalg, aangedreven door de "orgeltrapper." Het openen van de kleppen (vaak ventielen genoemd) gebeurde vroeger en -gelukkig- ook bij de nieuw gebouwde orgels van thans langs mechanische weg. We noemen dit dan ook een mechanisch orgel. Even voor de eeuwwisseling werd voor dit doel de wind (pneumatisch) te hulp geroepen. Kleine balgjes trokken dan de klep open. Ook deed in die tijd de elektrotechniek zijn intrede en werden er systemen bedacht om door middel van spoeltjes (magneten) dit doel te bereiken. Ook een combinatie van beide technieken werd wel toegepast. Beide systemen bleken op den duur toch niet zo betrouwbaar te zijn. Nogal storingsgevoelig, soms traag in de aanspraak (overbrenging) en artistiek afstandelijk voor de bespeler.

Na de tweede wereldoorlog gingen veel orgelmakers dan ook weer over op het bouwen van mechanische orgels. Een uitkomst van de elektriciteit was wel de komst van de elektrische ventilator die voor de windtoevoer naar de balgen zorgde. De orgeltrappers werden dan ook overbodig.

De orgelpijpen zijn uit diverse materialen gemaakt zoals lood, tin, een legering van beide, hout en soms zink of koper. Ze vertonen een grote diversiteit aan vorm en afmetingen. De lengte bepaalt de toonhoogte en de vormgeving (wijd, eng, van boven open, boven gesloten, conisch) de klankkleur. Op deze wijze ontstaan de verschillende registers of stemmen. Elk register heeft dan ook 54 of 56 pijpen, afhankelijk van de klavieromvang. Met de bediening van de registerknoppen bepaalt de organist(e) welke registers wel of niet meedoen in de samenklank.

Doordat, vooral vroeger, het gebruik van de orgels in de kerken nogal verschilde, bijvoorbeeld in een rooms-katholieke- of protestantse kerk, was ook het klankbeeld hieraan aangepast.

Het orgel in een protestantse kerk diende over voldoende draagkracht te beschikken om de -nogal stevig- zingende kerkgangers tot steun te zijn. In de rooms-katholieke kerken was het veelal voldoende om een koor te kunnen begeleiden.

Zo bouwden bepaalde orgelmakers dan ook vaak "in hun eigen straatje". Thans, bij nieuwbouw, zijn deze achtergronden eigenlijk niet meer aanwezig.

Genoeg nu over de orgels in het algemeen, we gaan nu maar eens kijken naar deze instrumenten in en rond Silvolde.

We beginnen in de R.K. St. Mauritius kerk.

Liefst twee orgels treffen we hier aan. Het hoofdorgel werd in de periode 1943-1948 gebouwd door het bedrijf Bernard Pels en Zoon, toendertijd gevestigd in Alkmaar. Het is een vrij groot orgel met vele mogelijkheden.

Helaas valt er op dit moment niet veel te beluisteren omdat er het nodige aan hersteld moet worden.

De pijpen in het front en enige grote binnenpijpen zijn van zink gemaakt vanwege een kostenbesparing.

Van "inborst" is het eigenlijk een mechanisch orgel (z.g. sleepladen) waarbij de elektriciteit is toegepast vanwege een vrijstaande speeltafel. De Fa. Pels maakte in die tijd, en nog lang daarna, bij nieuwbouw gebruik van toeleveringsbedrijven voor het metalen pijpwerk en andere onderdelen.

De Fa. bestaat nog steeds, nu onder de naam Pels en Van Leeuwen b.v. en is thans gevestigd te 's Hertogenbosch. Het is te hopen dat er financiële wegen gevonden kunnen worden om dit instrument weer tot leven te wekken.

Het andere orgel, geplaatst voorin de kerk, is van bescheiden omvang. Het werd in 1904 gemaakt door Ehrenfried Leichel en Zoonen te Arnhem voor de N.H. kerk te Laag Keppel.

Het is een mechanisch instrument met (maar) vijf registers. Na enige jaren als tijdelijk orgel in Varsseveld te hebben geklonken kwam het in 1980 in Silvolde terecht.

Ook Leichel maakte in die tijd al gebruik van toegeleverde metalen pijpen. Na het overlijden van Ehrenfried Leichel in 1905 werden er geen nieuwe instrumenten meer gemaakt.

In de N.H. kerk te Silvolde vinden we een orgel van de bekende orgelmaker Carl Friedrich August Naber. Naber, geboren in 1797 in het Westfaalse Teclenburg, vestigde zich in 1825 te Deventer. Van daaruit werden tientallen orgels geleverd in Oost-Nederland.

Ook te Terborg (NH), Etten (NH) en Dinxperlo (NH) treffen we een Naber-orgel aan.

Het orgel voor Silvolde kwam in 1854 gereed. Ook hier hebben we te maken met een mechanisch sleepladen orgel. Alle delen van dit instrument werden in de werkplaats te Deventer vervaardigd. In 1974 werd het orgel door de Fa. Flentrop te Zaandam gerestaureerd.

Na het overlijden van Nater in 1861 zette zijn zoon, Frederik Samuel, de orgelmakerij nog enige jaren voort.

Buiten de bebouwde kom van Silvolde (Bontebrug) vinden we het kerkgebouw van de Gereformeerde Kerk Silvolde-Gendringen.

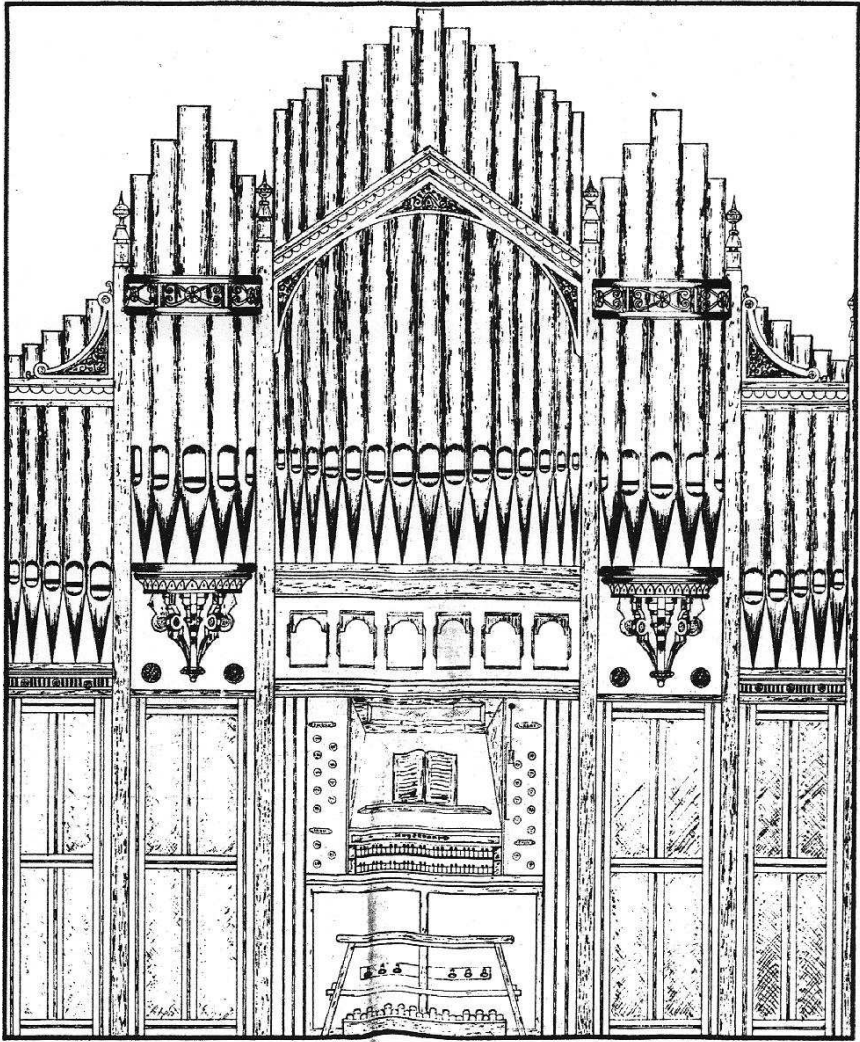
Hierin vond een buitenlands, gebruikt, orgel een goede plaats. Men zocht, ter vervanging van een orgel dat allerlei kwalen vertoonde een instrument passend in de ruimte, en bruikbaar voor het doel van de gemeentezangbegeleiding.

Men zocht en vond in Engeland, te Zion Hill, een op non-actief gekomen orgel dat, ruim honderd jaar daarvoor, gebouwd was door de bekende orgelmaker Peter Conacher.

Ook hier weer een mechanisch instrument met twintig registers. Hoewel bij de opbouw en restauratie ter plaatse nog een aantal tegenvallers optraden, wist uiteindelijk de orgelmaker Tiggelman uit Zaltbommel het werk tot een goed einde te brengen.

De gemeente Wisch kreeg hiermee een instrument met culturele waarde binnen haar grenzen!
Het laatste orgel dat we vermelden vinden we in het Zorgcentrum "De Schuylenburgh".
Sinds enige jaren staat hier een pijporgel(tje) dat voordien dienst deed in de kerkzaal van het Juliana Ziekenhuis te Apeldoorn.
Het is in 1975 gebouwd door de orgelmaker Ernst Leefflang, eveneens uit Apeldoorn. Het orgel bezit drie registers, voldoende voor de te houden kerkdiensten in dit Zorgcentrum.
Doordat twee registers geheel uit hout zijn gemaakt ontstaat er een warme intieme klank.
De Fa. Leefflang is enige jaren geleden opgeheven door gebrek aan opvolging.

Verzameling gegevens: Ben Harbers te Silvolde
Verwerking: Harm Berendsen te Zelhem

tekening van het orgel van de Ger. Kerk

Sponsors

De onderstaande bedrijven en organisatie's hebben zich bereid verklaard om de vereniging "Old Sillevold" financieel te ondersteunen.

Zij doen dit als sponsor of als hoofdsponsor

Zij maken het ons mogelijk om samen met onze leden, de taken die wij op ons hebben genomen, ook waar te maken. Wij zijn hen hiervoor zeer dankbaar.

hoofdsponsor:

Jaartsveld's Wegenbouwbedrijf B.V. Silvolde

sponsor:

Instromet B.V.

Silvolde

Kaak Nederland B.V.

Silvolde

Lovink Terborg B.V.

Terborg

Rabobank Gaanderen-Silvolde

Silvolde

DE GESCHIEDENIS VAN CAFE "'t Centrum"

door : B. Harbers.

Midden in Silvolde, pal tegenover de Mauritiuskerk, staat café "'t Centrum". Zo heet het namelijk sinds 1994. Daarvoor was het café Meijer en gaan we nog verder in de geschiedenis terug dan komen we op deze plaats nog meer namen tegen.

We gaan terug naar de 19e eeuw. Rond 1830 zijn er op die plaats twee kavels: E 482 en E 483; met daarop twee woningen, beide eigendom van Reindert Noy, een schoenmaker en leerlooier. Vermoedelijk woonde Maurits ten Brinke met zijn vrouw Helena van Esch op E 482, terwijl nr.483 de leerlooierij was.

Notaris VONK DE BOTH

te SILLEVOLDE,

bericht dat de **Onroerende Goederen**, behorende tot den faillieten boedel van den Heer J. Pothoff te Sillevolde zijn ingezet en met de hoogen gebracht op:

Perc. 1. WINKEL- en WOON-HUIS, waarin gevestigd is het recht van VERGUNNING, en SCHUUR, ERF en TUIN te Sillevolde, 40.16 aren . . . f 5583.—

Perc. 2. BOUWLAND, 39.80 aren . . . - 340.—

Perc. 3. WEILAND 63.45 aren . . . - "

Perc. 4. WEILAND, 63.45 aren . . . - "

Massa der perceelen 3 en 4, groot 1.26.90 - 2150.25

Perc. 5. BOSCH-GROND met Boomen, 94 aren . . . - 481.—

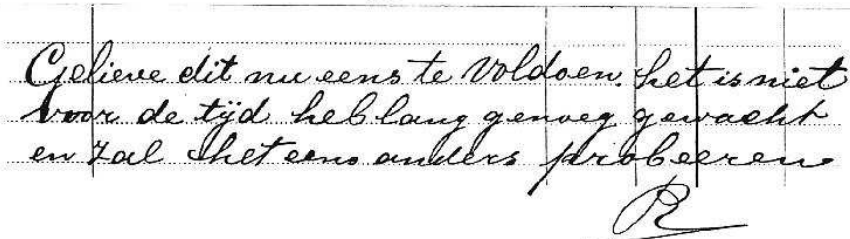
Massa der perceelen 6—12 „den Manussen-kamp”, groot 3.44.50 hect. - 2111.—

en dat de toeslag blijft bepaald op **Donderdag 16 Augustus**, des namiddags **2 ure**, ten herberge van den Heer J. Pothoff te Sillevolde.

Na de grote brand van 1825 en later weer in 1829, branden er in de nacht van 1 april 1832 nog eens 5 huizen af aan de noordkant van de Prins Bernhardstraat, waaronder ook deze twee vallen. Noy laat ze herbouwen. In het huis van Ten Brinke komt later houthandelaar Johannes Pothoff te wonen. In 1852 verkoopt Noy zijn woning aan de timmerman G. Nijland. Deze verbouwt het huis in 1859; mogelijk komt er dan een winkel in. Omdat Nijland gaat emigreren, koopt Johannes Pothoff het pand er in 1865 bij. In 1878 volgt er een rigoureuze verbouwing. De hele zaak wordt dan tot één pand en krijgt het uiterlijk zoals dat nu nog is.

Helaas gaat Pothoff in 1894 failliet. Wat hij dan achterlaat aan onroerende goederen wordt duidelijk uit de berichtgeving in de Graafschapbode van woensdag 8 augustus 1894.

De nieuwe eigenaar en bewoner wordt Th. Rademaker. Hij richt beneden een gelagkamer in met daarboven een zaal; daarbij heeft hij ook een winkel. De winkelboeken en rekeningen uit die jaren leveren voor de geïnteresseerde aardige informatie op uit die tijd. In 1894 is het uurloon van een metselaar f 0,12; in 1903 vraagt een timmerman f 0,18 per uur, voor zijn knecht zet hij f 0,16 op de rekening en een jongen krijgt f 0,06. Een fles jenever kost f 1,-. Dat men ook toen niet altijd vlot betaalde, zal niemand verbazen. Zie onderstaande aanmaning.

*Gedieve dit nu eens te voldoen het is niet
voor de tijd heb lang geweg gewacht
en zal het eens anders proberen*

R

Uit de boeken valt op te maken dat Th. Rademaker in 1910 is overleden. De weduwe zet dan enkele jaren de zaak alleen voort. In 1913 hertrouwt zij met Jos Derksen, die van geboorte uit de Betuwe komt. De volgende 20 jaar is het café Derksen. Aardig is misschien ook te weten dat zo rond 1917 artikelen in de winkel die van de koekfabriek in Deventer werden betrokken eerst per boot over de IJssel van Deventer naar Doesburg werden vervoerd en dan verder per tram van Doesburg naar Silvolde.

Op 30 januari 1934 trouwt Willie Rademaker, de dochter van Theo, met Bernard Meijer uit Netterden. Zij gaan inwonen bij haar moeder en stiefvader Jos Derksen. Geleidelijk aan nemen zij de zaak over. Helaas sterft Willie op jeugdige leeftijd. Samen met zijn schoonvader Derksen blijft Bernard als weduwnaar op de zaak. Hij werkt samen met knechten veel op de boerderij. Zoals oudere Silvoldenaren zich goed kunnen herinneren, stond er op de huidige parkeerruimte van het café een flinke boerenschuur.

Begravenis H. Lubbert
10 februari 99 -

<i>2 1/2 al hangaam</i>	<i>3.80</i>	<i>8 55</i>
<i>Voering x overhand</i>		<i>2 05</i>
<i>2 kalsdoeken 1/2 doekdoek</i>		<i>3 55</i>
<i>Landsochaan, handdoek, sokken</i>		<i>2 15</i>
<i>Katoen voor doekdoek - kant</i>		<i>4 15</i>
<i>nauw lint enz</i>		<i>85</i>
<i>4 L. Jansen</i>		<i>3 40</i>
<i>5 C. Pater leem</i>		<i>3 75</i>
<i>15 lb koffie</i>		<i>9 75</i>
<i>6 lb Candy x 3 lb Suiker</i>		<i>3 09</i>
<i>2 kistjes Sigaren 4 lb tabak</i>		<i>4 39</i>
<i>Sigarij x Caccipaan</i>		<i>31</i>
<i>4 L. Kaas 17 x 28</i>		<i>4 76</i>
<i>1 C. Kaas 12 lb 2 on 38</i>		<i>4 70</i>
<i>50 baguettes</i>		<i>1 25</i>
		<i>53 32 1/2</i>
<i>tuig Kaas x Sigarij</i>		<i>1 08</i>
		<i>52 24 1/2</i>
<i>nieuw kwarts doek</i>		<i>24 50</i>
		<i>76 74 1/2</i>
<i>op 5% contant doek</i>		<i>1 22 1/2</i>
		<i>75 52</i>
<i>Verrekenend 19 Februari 99</i>		

Men zie de oude dorpsfoto's.

Later hertrouwt Bernard Meijer en uit dat huwelijk worden vijf zoons geboren. Uit aantekeningen in de boekhouding blijkt dat er in de oorlogs-jaren inkwartiering is van de Duitsers en later ook van geallieerde soldaten.

In 1946 krijgt café Meijer telefoon; een jaar later wordt er voor f200,- een radio gekocht.

De opbrengsten uit die tijd worden verkregen uit:

melkgeld, verkoop van aardappelen en rogge, handel in vee en opbrengsten uit het café, w.o. danslessen in de zaal door dansschool Berendsen uit Gaanderen.

Benodigheden bij een begravenis 100 jaar geleden

De café-opbrengst van het vasten-avondbal op de avond voor Aswoensdag is in 1946: f 362,50. De muziek kost dan f75,-

Nog enkele prijzen.

In 1945 wordt voor gemiddeld f 80,- een varken verkocht.

In 1948 kost een vaars f 400,-

en een koe f 600,- tot f 700,-

Een veulen werd verkocht voor f 180,-

Aanvankelijk neemt de oudste zoon Gerard de zaak over; later zijn broer Bennie. Maar als deze in 1990 plotseling overlijdt, maken omstandigheden het moeilijk het café nog langer in eigen beheer te houden.

Sinds 1994 is E. Keizer eigenaar van het pand: een pand dat met zijn fraaie markiezen op een zonnige zomerdag uitnodigt om op het gezellige terras iets te gebruiken.

Bron: familie-archief.

HANDEL IN KOLONIALEWAREN,
BOTER, EIEREN, GRANEN, RAAP. EN LIJNKOEKEN,

Silvolde, Maart 1902 - 189

De Heer W. A. Meining Silvolde
Debet aan **TH. RADEMAKER.**

Eenvoudige recepten uit 1922 van BETJE DE GOEDKOOPE KEUKENMEID

Boekweitegort met karnemelk.

1½ L. karnemelk, 200 G. boekweitegort, 2 G. zout
Ber.: De melk aan de kook brengen, de gort er in strooien en deze steeds roerende gaar koken, ongeveer 20 à 30 minuten.

Gevulde duiven.

2 duiven, 100 G. kalfsgehakt, een sneetje brood, zout, nootmuskaat, peper, een weinig melk.
Ber.: Het gehakt op de gewone wijze bereiden, het wel over de borst van de duiven losmaken en het gehakt voorzichtig tusschen het vel en het vleesch plaatsen. De duiven worden op de gewone wijze gebraden met de borst naar boven. Smakelijk is fijngehakte truffels en een weinig madeira door het gehakt te mengen.

Gestoofde kabeljauwstaart.

1 kabeljauwstaart, ½ citroen, 100 G. boter, 4 dL. water.
Ber.: Wasch den staart, leg hem in een langwerpigen vuurvasten schotel met het water, 5 G. zout, de boter en de in schijven gesneden citroen. Bestrooi vervolgens den staart met paneermeel en stoof hem ½ uur in den oven.

Postelein in flesschen

De postelein uitzoeken, goed wasschen en gaar koken met het aanhangende water. Als de postelein bekoeld is, drukt men ze stevig in goed uitgekookte flesschen, vult ze tot een paar vingers onder den rand en vult ze verder aan met posteleinwater. Daarna voegt men een theelepeltje zout toe, de flesschen worden vervolgens gekurkt en dichtgelakt.

Mededelingen.

* Zaterdag 11 september Open Monumentendag.
Dit jaar wordt een fotowedstrijd georganiseerd met als thema "Monumentaal Groen".
Deelnameregels zijn verkrijgbaar bij Foto Fischer.

* Zaterdag 9 oktober is er in de Markthal te Didam de

"Dag van de streekcultuur Achterhoek en Liemers"

De dag is bedoeld om de streekbewoners op een informele wijze kennis te laten maken met een zo breed mogelijk scala aan culturele activiteiten die binnen de streek worden ontplooid.

* Op maandag 29 november houdt de heer H. Kolks een lezing over kasteel Schuilenburg.

* De leden-jaarvergadering zal in 2000 worden gehouden op maandag 21 februari.

* Het Gelders Oudheidkundig Contact organiseert ook dit najaar weer verschillende cursussen en activiteiten, zoals: Speuren naar de sporen van het verleden, Tradities en volkscultuur, Genealogie voor beginners, Oud schrift voor beginners, Ontwikkeling in de monumentenzorg. Wie belangstelling heeft, kan informeren bij de redactie.

* De geschiedenis ligt op straat in de archieven, b.v. de familiearchieven en de gemeentearchieven. Door de verhalen die je op straat hoort, aan te vullen met de gegevens uit de familie- en gemeentearchieven zijn mooie geschiedenissen samen te stellen; b.v. over een bepaalde woning, winkel of boerderij. Daarnaast valt te denken aan onze kerken, scholen en bedrijven. Het gemeentearchief is elke woensdag open.

De uitgave van dit blad, dat gratis huis-aan-huis wordt bezorgd in Silvolde en Bontebrug, is financieel mogelijk gemaakt door:

van Balveren Tweewielers

Super de Boer

Hans van den Hurk's
Woonhuis

Autobedrijf te Kaat

Bouwbedrijf Lankveld

Makelaardij Rijnlandhaven

Winkelhorst Ledermode

